

Senaste version av SiSUVFS 2024:1 Statens institutionsstyrelses föreskrifter och allmänna råd om anvisning av plats för unga och placering av dömda på särskilda ungdomshem och om vissa befogenheter på sådana hem

Detta är den senaste internetversionen av författningen. Här presenteras föreskrifter och allmänna råd i konsoliderad form, det vill säga med alla gällande bestämmelser och rekommendationer från grundförfattningen och ändringsförfattningar.

Observera att det är den tryckta versionen av författningen som gäller. Kontrollera därför alltid texten mot den tryckta versionen. För uppgift om använda bemyndiganden och ikraftträdandebestämmelser, se respektive författning.

Ändrad: t.o.m. SiSUVFS 2025:1

Senaste lydelse: Gäller från och med 23 september 2025.

1 § Dessa föreskrifter innehåller kompletterande bestämmelser till lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård, socialtjänstförordningen (2001:937) och förordningen (1998:641) om verkställighet av sluten ungdomsvård. Begrepp och uttryck som används i föreskrifterna har samma innebörd och tillämpningsområde som i lagarna och förordningarna, om inte annat anges.

Anvisning av plats för unga och placering av dömda

2 § Vid den bedömning som ska göras enligt 12 § tredje stycket lagen med särskilda bestämmelser om vård av unga och 2 § andra stycket lagen om verkställighet av sluten ungdomsvård ska särskilt beaktas risken för

1. avvikning,
2. fritagning,
3. brottslighet, och
4. fysiskt våld eller hot om våld.

Utöver vad som anges i första stycket ska hänsyn tas till den unges eller den dömdes koppling till kriminella nätverk eller organiserad brottslig verksamhet samt den unges eller den dömdes personliga förhållanden, t.ex. missbruk och psykisk ohälsa.

Ett beslut om anvisning av plats för den unge eller placering av den dömd ska föregås av en helhetsbedömning i varje enskilt fall.

Särskilda befogenheter

Undantag från generella begränsningar i användningen av elektroniska kommunikationstjänster

3 § Den som verkställer sluten ungdomsvård eller vårdas på någon grund som anges i 3 § LVU och vistas vid ett särskilt ungdomshem eller på en avdelning vid ett sådant hem med förhöjd säkerhetsnivå får använda elektroniska kommunikationstjänster även på annat sätt än att endast stå i förbindelse med annan person i följande situationer:

1. i skolundervisningen,
2. för att den unge eller den dömd ska kunna identifiera sig med tjänster för elektronisk legitimering, eller
3. för att den unge eller den dömd ska kunna använda digitala hjälpmedel för hälso- och sjukvård eller annan vård eller behandling.

Användning enligt första stycket får medges endast under förutsättning att den är särskilt angelägen och inte äventyrar säkerheten eller ordningen vid det särskilda ungdomshemmet eller på en avdelning vid ett sådant hem.

4 § De generella begränsningar som regleras i 16 § första stycket lagen om verkställighet av sluten ungdomsvård och som innebär att den dömd endast får använda elektroniska kommunikationstjänster för att stå i förbindelse med annan person gäller inte när den dömd vistas på en öppen avdelning utan förhöjd säkerhetsnivå.

Användningen av elektroniska kommunikationstjänster enligt första stycket får inte äventyra säkerheten eller ordningen vid det särskilda ungdomshemmet eller på en avdelning vid ett sådant hem.

I 16 a och b §§ lagen om verkställighet av sluten ungdomsvård finns bestämmelser om under vilka förutsättningar individuella beslut kan fattas om begränsningar av elektroniska kommunikationstjänster.

Undantag från omhändertagande av utrustning för elektroniska kommunikationstjänster för den som verkställer sluten ungdomsvård

5 § Utrustning för elektroniska kommunikationstjänster ska inte omhändertas för den som verkställer sluten ungdomsvård och omfattas av undantag från de generella begränsningarna enligt 4 § första stycket.

Bestämmelsen i första stycket gäller inte om ett individuellt beslut har fattats enligt 16 a § eller b § lagen om verkställighet av sluten ungdomsvård.

Avskildhet vid dygnsvila

6 § Den som omfattas av ett beslut om avskildhet i anslutning till dygnsvilan enligt 15 b § fjärde stycket LVU eller 14 b § första stycket LSU får hållas avskild i bostadsrummet i anslutning till dygnsvilan under högst 8 timmar och 30 minuter, utöver tid för inlåsning och upplåsning. Tiden för inlåsning får förläggas tidigast kl. 21.00 och inlåsning får påbörjas 15 minuter före den bestämda tiden för inlåsning på bostadsrummet. Tiden för upplåsning får förläggas senast kl. 8.00 och upplåsning ska avslutas senast 15 minuter efter den bestämda tiden för upplåsning av bostadsrummet.

Allmänna råd

Vid inlåsning bör åtgärder vidtas som motverkar negativa effekter som avskildhet vid dygnsvilan kan medföra. Sådana åtgärder bör även vidtas under dygnet då avskildhet vid dygnsvilan inte pågår. Åtgärderna bör utformas efter vad som är ändamålsenligt i det enskilda fallet.

7 § Den som omfattas av ett beslut om avskildhet i anslutning till dygnsvilan enligt 15 b § fjärde stycket LVU eller 14 b § första stycket LSU ska på sitt bostadsrum ha en signalanordning för att möjliggöra kommunikation med personal under den tid den unge eller dömde är avskild vid dygnsvila. Dörrarna till bostadsrummen ska vara utformade så att de möjliggör tillsyn utan att dörren behöver öppnas.

8 § Den som omfattas av ett beslut om avskildhet i anslutning till dygnsvilan enligt 15 b § fjärde stycket LVU eller 14 b § första stycket LSU ska ha tillgång till TV i sitt bostadsrum.

Första stycket gäller inte om det finns risk för att den unge eller den dömde stör ordningen vid hemmet eller använder utrustningen till att skada sig själv eller annan.

Kroppsvisitation av besökare

9 § Om ett besök villkoras av att besökaren genomgår en kroppsvisitation enligt 15 p § LVU **eller** 16 h § LSU ska besökaren informeras om kroppsvisitationen i förväg.

I det fall en kroppsvisitation utförs på en besökare i enlighet med 15 p § LVU eller 16 h § LSU ska detta dokumenteras i den unges eller den dömdes journal.

Allmänna råd

Av den information som lämnas till besökaren bör det framgå hur en kroppsvisitation går till. Av dokumentationen i den unges eller den dömdes journal bör det framgå vem som har utfört åtgärden, vem som har bevittnat den samt utfallet av åtgärden.